

6.1.

BẮN NAI BỊ THẦN TRẢ THÌ

Mprũng là lính ở đồn Krông Njong. Mprũng đi săn bắn giỏi hơn mọi người. Y săn thú bắn chim, bắn bò rừng, trâu rừng được hằng ngày. Y đi là gặp thú, chờ là gặp thú. Đi sáng hoặc đi chiều, gài bẫy, đặt đom đều hên.

Một hôm, Mprũng đi săn soi đèn ban đêm tại đồng cỏ Sre Jâng Bãng. Y soi đèn gặp một chỗ có sáu con nai thường và một con nai trắng. Y muốn tỏ ra mình hơn mọi người nên nhắm bắn con nai trắng. Y bắn hai ba phát súng mà không chết một con nai nào. Đến sáng, y rủ dân làng đi tìm nhưng chỉ thấy vết máu, con nai không chết.

Tối về, y ngủ mơ thấy có một ông già đến nói:

- Chúng tôi cho trâu ông nhiều rồi, tại sao ngày nay ông muốn bắn trâu trắng của chúng tôi? Ông bắn trâu trắng của chúng tôi bị thương rồi, nếu trâu trắng chết một con, ông phải đền hai con.

Sau đó, Mprũng đi soi đèn tiếp. Đường y đi săn cách xa làng bon họ, đường y đi không hướng về bãi chăn trâu. Y soi đèn càng lúc càng xa dần. Đi soi gần đến sáng, y bắt gặp mắt nai nhiều lắm, nai ngủ một chỗ. Y nhắm kỹ càng sợ bắn sai như hôm trước nai không chết. Y bắn hai ba phát bằng súng, y thấy lũ nai vẫn không chạy, mắt nai tại nơi đó vẫn còn nhiều. Thấy vậy, y không bắn nữa. Y soi đèn xem lại đó, bên chuồng trâu của bon Bu Ja.

Trâu của họ nhốt trong chuồng, y bắn đã chết hai con rồi. Y thấy trâu chết không bỏ về mà đi luôn vào trong bon thừa với dân làng, xin lỗi dân làng, và tự giác đền cho dân làng hai con trâu không hơn không kém, rồi cúng chuồng trâu với con lợn, ché rượu. Kể từ ngày đó, ông khiếp sợ không dám đi săn nữa.

Người kể: Mprung

(Trích *Truyện cổ M'ông*, Bùi Minh Vũ – Điều Kâu sưu tầm biên soạn, 2001, Sở Văn hóa – Thông tin Đắk Lắk xuất bản, trang 51-53)